BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. lapkričio 8 d.*

Byloje T-88/09

Idromacchine Srl, įsteigta Porto Marghera (Italija),

Alessandro Capuzzo, gyvenantis Mirane (Italija),

Roberto Capuzzo, gyvenantis Moljano Venete (Italija),

atstovaujami advokatų W. Viscardini ir G. Donà,

ieškovai,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą D. Grespan ir E. Righini, padedamų advokato F. Ruggeri Laderchi,

atsakovę,

* Proceso kalba: italų.

dėl ieškinio, kuriuo prašoma atlyginti žalą, tariamai patirtą dėl melagingos informacijos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, be kita ko, susijusios su *Idromacchine* gero vardo ir reputacijos pažeidimu 2004 m. gruodžio 30 d. Komisijos sprendime C(2002) 5426 galutinis „Valstybės pagalba — Italija — Valstybės pagalba N 586/2003, N 587/2003, N 589/2003 ir C 48/2004 (ex N 595/2003) — Cheminių medžiagų tanklaivio 3 metų pristatymo termino pratęsimas — Prašymas pateikti pastabas pagal [EB] 88 straipsnio 2 dalį“,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja) ir M. van der Woude,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. vasario 8 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 *Idromacchine Srl* – tai laivų statybos įmonė, daugiausia veikianti katilų ir talpyklų gamybos sektoriuje. Alessandro Capuzzo ir Roberto Capuzzo turi po 50 % *Idromacchine*

įstatinio kapitalo ir atitinkamai yra jos valdybos pirmininkas ir direktorius. *Idromacchine* ir A. Capuzzo bei R. Capuzzo kartu toliau vadinami ieškovais.

2 2002 m. *Cantiere navale De Poli SpA* (toliau – *De Poli*) užsakė iš *Idromacchine* keturis didelius rezervuarus, skirtus suskystintoms dujoms transportuoti laivais *C.188 ir C.189*, kuriuos statė *De Poli*.

3 Laivų *C.188 ir C.189* statybai buvo skirta pagalba veiklai, reglamentuojama 1998 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1540/98 dėl pagalbos laivų statybai (OL L 202, p. 1). Pagal šio reglamento 3 straipsnio 1 ir 2 dalis laivų statykloms suteikta pagalba veiklai buvo leidžiama esant tam tikroms sąlygoms, be kita ko, jeigu ji nėra suteikiama laivams, kurie tiekiami praėjus daugiau kaip trejiems metams po galutinės statybų sutarties pasirašymo. Vis dėlto, remiantis šio reglamento 3 straipsnio 2 dalimi, Europos Bendrijų Komisija turėjo teisę pratęsti šį terminą, jeigu tai pateisino atitinkamo laivų statybos projekto techninis sudėtingumas arba trukdžiai, atsiradę dėl netikėtų, didelių ir pateisinamų statyklos darbo programos sutrikimų, kuriuos sukėlė išskirtinės nenumatomos ir nuo įmonės nepriklausančios aplinkybės. Komisija turėjo teisę leisti pratęsti terminą, tik jeigu atitinkama valstybė narė, remdamasi 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [EB] 93 straipsnio taikymo taisykles, (OL L 83, p. 1; 2004 n. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 2 straipsniu, pateikė jai prašymą pratęsti terminą.

4 2003 m. gruodžio 11 d. Italijos Respublika pateikė Komisijai prašymą pratęsti pradinį pagal Reglamento Nr. 1540/98 3 straipsnio 2 dalį nustatytą laivų, įskaitant laivus *C.188 ir C.189*, kuriuos statė *De Poli*, pristatymo terminą.

5 Nuo 2004 m. vasario 5 d. iki spalio 18 d. Komisija kelis kartus prašė Italijos institucijų papildomos informacijos dėl jų prašymo pratęsti pradinį laivų pristatymo terminą. Į Komisijos prašymus šios institucijos atsakė laikydamosi nustatytų terminų.

6 2007 m. gruodžio 30 d. Komisija pranešė Italijos Respublikai savo sprendimą C(2002) 5426 galutinis „Valstybės pagalba — Italija — Valstybės pagalba N586/2003, N587/2003, N589/2003 ir C 48/2004 (ex N595/2003) — Cheminių medžiagų tanklaivio 3 metų pristatymo termino pratęsimas — Prašymas pateikti pastabas pagal [EB] 88 straipsnio 2 dalį“ (toliau – ginčijamas sprendimas).

7 Ginčijamame sprendime Komisija, viena vertus, užbaigusi preliminaraus pagalbos, apie kurią buvo pranešta, tyrimo stadiją, leido pratęsti *De Poli* statomų laivų pristatymo terminą, nusprendusi, jog Reglamento Nr. 1540/98 3 straipsnio 2 dalyje numatytos sąlygos įvykdytos, ir, kita vertus, nusprendė pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą formalią tyrimo procedūrą dėl kitos laivų statyklos statomo cheminių medžiagų tanklaivio pristatymo termino pratęsimo.

8 Dėl savo atlikto prašymo pratęsti *De Poli* statomų laivų pristatymo terminą tyrimo ginčijamo sprendimo 10 punkto iii papunktyje Komisija pažymėjo:

„Kiek tai susiję su laivais *C.196 ir C.197*, statykla užsakė bendrovėje *Idromacchine*, <...> vienoje pagrindinių rezervuarų gamintojų, pagaminti transportavimo rezervuarus laivams *C.188 ir C.189*, kurie yra laivų *C.196 ir C.197* dvyniai. Statant laivus

C.188 ir C.189, RINA (*Registro italiano navale*), t. y. Italijos sertifikavimo organizacija, pripažino *Idromacchine* gaminamus minėtiems laivams skirtus rezervuarus neatitinkančiais reikalavimų dėl atsiradusių trūkumų.

<...> Todėl iš pradžių laivams *C.188 ir C.189* skirti rezervuarai, kurie buvo iš naujo užsakyti pas kitą gamintoją, turėjo būti sumontuoti laivuose *C.197 ir C.196*; taip šešis mėnesius viršytas pristatymo terminas, kuris buvo 2003 m. gruodžio 31 d.

Transportavimo rezervuarai – tai būtini elementai, kad laivui būtų leista transportuoti suskystintas dujas; [Italijos institucijos] tvirtina, kad laivuose *C.188* (ir) *C.189* – bei laivuose dvyniuose *C.196 ir C.197* – naudojami rezervuarai turi atitikti griežtas laivininkystės srityje galiojančias kokybės ir saugumo normas. Be to, remiantis Italijos institucijų pareiškimu, atsižvelgiant į *Idromacchine* patirtį, [*De Poli* valdoma laivų] statykla negalėjo numatyti, kad RINA pateiks neigiamą išvadą dėl laivų *C.188 ir C.189* rezervuarų atitikties. Italijos institucijos taip pat paaiškino, kad siekdama įveikti šiuos sunkumus statykla nedelsdama pradėjo ieškoti rinkoje kitų tiekėjų. Bendrovė [G.] buvo vienintelis tiekėjas, sutikęs pagaminti naujus rezervuarus, kurie, atrodo, negalėjo būti pristatyti anksčiau kaip 2004 m. sausio 31 d. ir 2004 m. kovo 31 d.; todėl statykla privalėjo prašyti pratęsti pristatymo terminą.

<...>“

9 Ginčijamo sprendimo 28 punkto trečioje pastraipoje Komisija nusprendė, kad, „kiek tai susiję su rezervuarais, svarbu pažymėti, jog rezervuarų gamintojos *Idromacchine*

nesugebėjimas pagaminti rezervuarų (svarbių laivų elementų), atitinkančių galiojančius sertifikavimo standartus, ir su tuo susijęs nesugebėjimas pristatyti juos per sutartus terminus, buvo mažų mažiausiai išimtinis“.

10 Ginčijamo sprendimo 29 punkto trečioje pastraipoje Komisija išreiškė nuomonę, jog, „kiek tai susiję su rezervuarais, reikia konstatuoti, kad dėl *Indromacchine* negalėjimo pristatyti rezervuarų, būtinų elementų siekiant naudoti laivą dėl komercinių tikslų pagal patvirtintas naudojimo sąlygas, kilusių problemų taip pat nebuvo įmanoma numatyti“.

11 Ginčijamo sprendimo 31 punktas suformuluotas taip:

„Gamintojas nesugebėjo pristatyti rezervuarų pagal sutartinius įsipareigojimus ir [laivų] statykla turėjo užsakyti šiuos elementus pas kitą tiekėją ir dėl to vėlavo pabaigti laivus *C.196 ir C.197* <...> Būtinosios įrangos pristatymo termino nepaisymas nepriklauso nuo [*De Poli*] valios, [kuri] negalėjo imtis jokių priemonių <...>.“

12 Be to, ginčijamo sprendimo 1 lentelėje, be kita ko, sakoma, kad „rezervuarų su defektais netinkamumas naudoti laivuose dvyniuose *C.188 ir C.189*, kurių statyba buvo labiau pažengusi, privertė statyklą sumontuoti juose laivams *C.196 ir C.197* skirtus rezervuarus“.

13 Galiausiai paskutiniame ginčijamo sprendimo, kaip apie jį buvo pranešta Italijos Respublikai 2004 m. gruodžio 30 d., punkte, sakoma:

„Jeigu šiame laiške yra konfidencialios informacijos, kuri neturi būti atskleista, prašome pranešti apie tai Komisijai per [penkiolika] darbo dienų nuo šio dokumento gavimo. Negavusi pagrįsto atitinkamo prašymo per nurodytą terminą, Komisija laikysis nuomonės, kad sutinkate su viso laiško teksto paskelbimu autentiška kalba toliau nurodytu interneto adresu."

14 Italijos institucijos nepateikė Komisijai prašymų dėl konfidencialumo neatskleisti tam tikros ginčijamame sprendime esančios informacijos.

15 Ginčijamas sprendimas buvo paskelbtas 2005 m. vasario 18 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 42, p. 15).

Procesas ir šalių reikalavimai

16 2009 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovai pareiškė šį ieškinį.

17 2009 m. kovo 11 d. Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas atmetė ieškovų pateiktą prašymą dėl anonimiškumo ir duomenų konfidencialumo. 2009 m. balandžio 2 d. ieškovų prašymu jis patvirtino savo sprendimą atmesti pirminį prašymą dėl anonimiškumo ir duomenų konfidencialumo.

18 Pakeitus Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į ketvirtąją kolegiją ir todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.

19 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus 2011 m. vasario 8 d. vykusiame posėdyje.

20 Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

— nurodyti Komisijai, atlyginant patirtą turtinę žalą, sumokėti jiems 5 459 641,28 euro kompensaciją arba bet kokia kitą galimą Bendrojo Teismo nustatytą kompensaciją, atitinkamai pridėjus palūkanas už laikotarpį nuo ginčijamo sprendimo paskelbimo iki teismo sprendimo paskelbimo dienos ir palūkanas už laikotarpį nuo teismo sprendimo paskelbimo iki visiško šios sumos sumokėjimo, apskaičiuotas dviem procentiniais punktais padidinus Europos Centrinio Banko (ECB) pagrindinėms refinansavimo operacijoms nustatytą palūkanų normą,

— nurodyti Komisijai, atlyginant jų patirtą neturtinę žalą, sumokėti *Idromacchine* bei A. Capuzzo ir R. Capuzzo kompensacijas, kurių dydis būtų nustatytas *ex aequo et bono* ir, pavyzdžiui, būtų lygus dideliai daliai – apie 30–50 % – už materialinę žalą priteistos kompensacijos, atitinkamai pridėjus palūkanas už laikotarpį nuo ginčijamo sprendimo paskelbimo iki teismo sprendimo paskelbimo dienos ir palūkanas už laikotarpį nuo teismo sprendimo paskelbimo iki visiško šios sumos sumokėjimo, apskaičiuotas dviem procentiniais punktais padidinus ECB pagrindinėms refinansavimo operacijoms nustatytą palūkanų normą,

— nurodyti Komisijai atkurti *Idromacchine* bei A. Capuzzo ir R. Capuzzo įvaizdį tokiu būdu, kurį teismas nuspręs esant labiausiai tinkamą, pavyzdžiui, *ad hoc* skelbimu Oficialiajame leidinyje arba laišku svarbiausiems sektoriaus ūkio subjektams, įpareigojant ištaisyti su *Idromacchine* susijusią informaciją ginčijamame sprendime,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

21 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

22 Pagal EB 288 straipsnio antrą pastraipą deliktinės atsakomybės atveju Bendrija pagal bendrus valstybių narių įstatymams būdingus principus atlygina bet kokią žalą, kurią, eidami savo pareigas, padaro jos institucijos ar jų tarnautojai.

23 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką tam, kad pagal EB 288 straipsnio antrą pastraipą kiltų Bendrijos deliktinė atsakomybė už neteisėtus jos organų veiksmus, turi būti įvykdytos kelios sąlygos, t. y. veiksmų, kuriais kaltinama institucija, neteisėtumas,

žalos realumas ir priežastinis ryšys tarp inkriminuojamų veiksmų ir nurodomos žalos (1982 m. rugsėjo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Oleifici Mediterranei prieš EEB*, 26/81, Rink. p. 3057, 16 punktas ir 2005 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Beamglow prieš Parlamentą ir kt.*, T-383/00, Rink. p. II-5459, 95 punktas).

24 Pirmiausia, kalbant apie sąlygą dėl atitinkamiems institucijai ar organui inkriminuojamo elgesio neteisėtumo, pagal teismų praktiką reikalaujama įrodyti pakankamai akivaizdų teisės normos, suteikiančios privatiems asmenims teises, pažeidimą (2000 m. liepos 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bergaderm ir Goupil prieš Komisiją*, C-352/98 P, Rink. p. I-5291, 42 punktas). Kiek tai susiję su reikalavimu, kad pažeidimas turi būti pakankamai akivaizdus, lemiamas kriterijus nustatant, ar jis įvykdytas, yra tai, jog atitinkama Bendrijos institucija ar organas aiškiai ir sunkiai pažeidė jų diskrecijai galiojančias ribas. Jeigu ši institucija ar šis organas turi tik labai mažą ar iš viso jokios diskrecijos, pakankamai akivaizdžiam pažeidimui konstatuoti gali pakakti net paprasto Bendrijos teisės pažeidimo (2002 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Camar ir Tico*, C-312/00 P, Rink. p. I-11355, 54 punktas ir 2001 m. liepos 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją*, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 ir T-225/99, Rink. p. II-1975, 134 punktas).

25 Be to, kalbant apie žalos realumo sąlygą, Bendrijos atsakomybė kyla tik tuomet, jeigu ieškovas iš tikrųjų patyrė „realią ir neginčijamą“ žalą (1982 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimų *Birra Wührer ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją*, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 ir 5/81, Rink. p. 85, 9 punktas ir *De Franceschi prieš Tarybą ir Komisiją*, 51/81, Rink. p. 117, 9 punktas; 1996 m. sausio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Candiotte prieš Tarybą*, T-108/94, Rink. p. II-87, 54 punktas). Būtent ieškovas turi pateikti Bendrijos teismui tokios žalos buvimo ir jos dydžio įrodymų (1976 m. gegužės 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Roquette frères prieš Komisiją*,

26/74, Rink. p. 677, 22–24 punktai ir 1996 m. sausio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Koelman prieš Komisiją*, T-575/93, Rink. p. II-1, 97 punktas).

26 Galiausiai, kalbant apie sąlygą dėl priežastinio ryšio tarp nurodytų veiksmų ir patirtos žalos buvimo, pasakytina, kad ši žala turi pakankamai tiesiogiai išplaukti iš inkriminuojamų veiksmų, ir jie privalo būti pagrindinė žalos priežastis, o pareigos kompensuoti visas net ir netiesiogines žalingas neteisėtos situacijos pasekmes nėra (žr. 1979 m. spalio 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dumortier ir kt. prieš Tarybą*, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 ir 45/79, Rink. p. 3091, 21 punktą ir 2006 m. gegužės 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Galileo International Technology ir kt. prieš Komisiją*, T-279/03, Rink. p. II-1291, 130 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Ieškovas privalo pateikti priežastinio ryšio tarp inkriminuojamų veiksmų ir nurodytos žalos įrodymą (žr. 1998 m. rugsėjo 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Coldiretti ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją*, T-149/96, Rink. p. II-3841, 101 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

27 Kai viena iš trijų Bendrijos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygų nėra patenkinama, reikalavimas dėl žalos atlyginimo turi būti atmestas, nesant reikalo nagrinėti, ar įvykdytos kitos dvi sąlygos (2002 m. vasario 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Förde-Reederei prieš Tarybą ir Komisiją*, T-170/00, Rink. p. II-515, 37 punktas; šiuo klausimu žr. 1994 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *KYDEP prieš Tarybą ir Komisiją*, C-146/91, Rink. p. I-4199, 81 punktą). Be to, Bendrijos teismas neprivalo nagrinėti šių sąlygų tam tikra nustatyta tvarka (1999 m. rugsėjo 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lucaccioni prieš Komisiją*, C-257/98 P, Rink. p. I-5251, 13 punktas).

28 Nagrinėjamu atveju ieškovai tvirtina patyrę neturtinės ir turtinės žalos, kurią prašo kompensuoti. Bendrasis Teismas mano esant prasminga iš pradžių išnagrinėti jų prašymą atlyginti neturtinę žalą ir vėliau – jų prašymą atlyginti turtinę žalą.

1. *Dėl prašymo atlyginti neturtinę žalą*

29 Anot ieškovų, ir *Idromacchine*, ir A. Capuzzo bei R. Capuzzo patyrė neturtinės žalos, kuri privalo būti kompensuota.

Dėl Idromacchine patirtos neturtinės žalos

30 Kalbant apie tariamą *Idromacchine* patirtą neturtinę žalą, pažymėtina, kad Bendrijos atsakomybės atsiradimo sąlygas reikia nagrinėti iš pradžių patikrinant Komisijai inkriminuojamo pažeidimo sąlygą, vėliau – su žalos realumu susijusią sąlygą ir galiausiai sąlygą, susijusią su priežastiniu ryšiu tarp įvardytų veiksmų ir nurodomos žalos. Tik tuo atveju, jeigu šios sąlygos būtų įvykdytos, toliau reikėtų nagrinėti dėl to *Idromacchine* naudai priteistinos kompensacijos dydį.

Dėl Komisijai inkriminuojamo pažeidimo

31 Savo rašytiniuose dokumentuose ieškovai iš esmės kaltina Komisija dėl dviejų neteisėtų veiksmų.

32 Dėl pirmo Komisijai inkriminuojamo neteisėto veiksmo tipo ieškovai teigia, kad buvo pažeisti gero administravimo, rūpestingumo ir teisės į gynybą paisymo principai, kuriais remdamasi Komisija iki priimdama ginčijamą sprendimą privalėjo suteikti

Idromacchine progą pateikti jai pastabas, siekiant įrodyti, kad jai netenka atsakomybė už aptariamų rezervuarų pristatymo termino praleidimą.

33 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal teismų praktiką, atsižvelgiant į jos bendrą struktūrą, valstybės pagalbos kontrolės procedūra yra procedūra, pradėta už pagalbos suteikimą atsakingos valstybės narės atžvilgiu dėl jos įsipareigojimų Bendrijai (žr. 2002 m. rugsėjo 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją*, C-74/00 P ir C-75/00 P, Rink. p. I-7869, 81 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

34 Be to, suinteresuoti asmenys, išskyrus valstybę narę, per procedūrą negali patys tiesiogiai dalyvauti rungimosi principu pagrįstose diskusijose su Komisija taip, kaip tai gali daryti ši valstybė narė (žr. 33 punkte minėto Sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją* 82 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

35 Galiausiai vykdant EB 88 straipsnyje įtvirtintą valstybės pagalbos kontrolės procedūrą turi būti išskirta, pirma, šio straipsnio 3 dalyje numatyta pirminė pranešimo apie pagalbą patikrinimo fazė, kurios tikslas yra tik leisti Komisijai susidaryti išankstinę nuomonę apie dalinį ar visišką nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, ir, antra, tyrimo fazė, numatyta to paties straipsnio 2 dalyje. Tik vykstant šiai procedūrai, skirtai sudaryti Komisijai galimybę gauti išsamią informaciją apie visus bylos duomenis, EB sutartyje numatyta Komisijos pareiga pareikalauti suinteresuotųjų asmenų pateikti savo pastabas (žr. 2005 m. gruodžio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, Rink. p. I-10737, 34 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

36 Taigi iš šio sprendimo 33–35 punkte nurodytos teismų praktikos išplaukia, kad ginčijamame sprendime leidusi pratęsti *De Poli* statomų laivų statybos terminą Komisija per pirminę nagrinėjamos pagalbos tyrimo fazę visiškai neprivalėjo išklausyti *Idromacchine*. Be to, vykstant procedūrai ši bendrovė nebuvo suinteresuotasis trečiasis asmuo, nes nebuvo nei šios pagalbos gavėja, nei jos gavėjo konkurentė.

37 Šiuo klausimu ieškovų pateikti argumentai nepaneigia šios išvados.

38 Viena vertus, argumentas, pagal kurį iš esmės Komisija būtų padariusi kitokias išvadas nei suformuluotosios ginčijamame sprendime, jeigu būtų išklausiusi *Idromacchine* iki ginčijamo sprendimo priėmimo, atmestinas kaip nereikšmingas. Toks argumentas bet kuriuo atveju nekelia abejonių dėl šio sprendimo 36 punkte padarytos išvados, kad per pirminę nagrinėjamos pagalbos tyrimo fazę Komisija neturėjo jokios pareigos išklausyti *Idromacchine*.

39 Kita vertus, argumentas, pagal kurį, atsižvelgdamas į nagrinėjamos bylos aplinkybes, Bendrasis Teismas turi pripažinti teisės į gynybą pažeidimą, kaip analogiškomis aplinkybėmis jis tai padarė byloje, kurioje priimtas 2008 m. rugsėjo 24 d. Sprendimas *M prieš Ombudsmeną* (T-412/05, 133 ir 136 punktai), atmestinas kaip nepagrįstas. Šiame sprendime Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad Europos ombudsmenas pažeidė rungimosi principą, kai nurodė pareigūno vardą viename iš savo sprendimų, kuriame buvo nagrinėjamas blogo administravimo atvejis, prieš tai jo neišklausęs, ką vis dėlto privalėjo padaryti pagal jam privalomas teisės normas. Tačiau, priešingai tos bylos aplinkybėms, nagrinėjamu atveju Komisija neturėjo jokios pareigos, kuri reikalautų išklausyti *Idromacchine* prieš priimant ginčijamą sprendimą.

40 Todėl, kiek ieškovai tvirtina, kad Komisija pažeidė gero administravimo principą ir iš jo išplaukiančius rūpestingumo bei teisės į gynybą paisymo principus, nes neišklausė *Idromacchine* prieš priimdama ginčijamą sprendimą, šiuos kaltinimus reikia atmesti kaip nepagrįstus.

41 Dėl antrojo Komisijai inkriminuojamo neteisėto veiksmo ieškovai teigia, viena vertus, kad buvo pažeista profesinė paslaptis, nes Komisija privalėjo susilaikyti nuo tiesioginio *Idromacchine* įvardijimo apkaltinant pažeidimu ginčijamame sprendime, ir, antra vertus, kad buvo pažeistas proporcingumo principas, nes, anot jų, nebuvo jokios būtinybės minėti *Idromacchine* pavadinimą šiame sprendime. Jų teigimu, net jei turėjo būti manoma, kad *Idromacchine* tenka atsakomybė už *De Poli* statomų laivų pristatymo termino praleidimą arba kad ji nepatiekė galiojančius standartus atitinkančių rezervuarų, Komisija bet kuriuo atveju nepagrįstai atskleidė *Idromacchine* pavadinimą ginčijamame sprendime, kuris buvo paskelbtas Oficialiajame leidinyje, nors nagrinėjamu atveju toks atskleidimas nebuvo reikalingas.

42 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal EB 287 straipsnį Bendrijos institucijų nariai, komitetų nariai, Bendrijos pareigūnai ir kiti tarnautojai, netgi nustoję eiti savo pareigas, neturi teisės atskleisti informacijos, kurią yra įsipareigoję saugoti kaip tarnybinę paslaptį, ypač informacijos apie įmones, jų verslo ryšius ar sąnaudų sudedamąsias dalis.

43 Reglamente Nr. 659/1999 patvirtinama Komisijos pareiga paisyti profesinės paslapties jai atliekant valstybės pagalbos tyrimą. Šio reglamento 21 konstatuojamosios dalies pabaigoje numatyta, kad „pagal [EB 287] straipsnį Komisija, viešai skelbdama savo sprendimus, turėtų laikytis profesinės paslapties taisyklių“. Šio reglamento 24 straipsnyje nustatyta, kad „Komisija ir valstybės narės, jų pareigūnai ir kiti tarnautojai, tarp jų ir Komisijos paskirti nepriklausomi ekspertai neturi teisės atskleisti informacijos,

kurią jie gavo šio reglamento taikymo metu, ir kuriai taikomas įsipareigojimas saugoti profesinę paslaptį“.

44 Nei EB 287 straipsnyje, nei Reglamente Nr. 659/1999 tiesiogiai nesakoma, kokią informaciją, be komercinių paslapčių, apima profesinė paslaptis.

45 Pagal teismų praktiką informacija, kurią apima profesinė paslaptis, gali būti ir konfidenciali informacija, ir komercinės paslaptys (1996 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Postbank prieš Komisiją*, T-353/94, Rink. p. II-921, 86 punktas). Apskritai kalbant apie komercinės paslapties ar kitos informacijos, kurią apima profesinė paslaptis, pobūdį, pirmiausia būtina, kad komercinę paslaptį ar kitą konfidencialią informaciją žinotų tik ribotas asmenų ratas. Antra, tai turi būti informacija, kurios atskleidimas galėtų padaryti didelę žalą ją pateikusiems ar tretiesiems asmenims. Galiausiai būtina, kad interesai, kurie gali būti pažeisti atskleidus informaciją, būtų objektyviai verti apsaugos. Vertinant, ar informacija yra konfidenciali, reikia nustatyti teisėtų individualių interesų, kurie neleidžia jos atskleisti, ir bendro intereso, kuris reikalauja, kad Bendrijos institucijų veiksmai būtų atliekami kuo atviriau, pusiausvyrą (žr. 2006 m. gegužės 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bank Austria Creditanstalt prieš Komisiją*, T-198/03, Rink. p. II-1429, 71 punktą ir 2007 m. spalio 12 d. Sprendimo *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse prieš Komisiją*, T-474/04, Rink. p. II-4225, 65 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

46 Taigi, atsižvelgiant į šio sprendimo 42–45 punktuose išdėstytas nuostatas ir teismų praktiką, reikia ištirti, ar, kaip teigia ieškovai, Komisija pažeidė savo pareigą saugoti profesinę paslaptį ir proporcingumo principą, nes ginčijamame sprendime paminėjo, kad *Idromacchine* nepristatė galiojančius standartus atitinkančių rezervuarų ir nesilaikė sutartinių įsipareigojimų.

47 Nagrinėjamų atveju pirmiausia konstatuotina, kad informaciją, pagal kurią iš esmės *Idromacchine* nesugebėjo pristatyti *De Poli* galiojančius standartus ir sutartinius įsipareigojimus atitinkančių rezervuarų, Italijos Respublika pateikė Komisijai vien dėl administracinės nagrinėjamos pagalbos tyrimo procedūros poreikių. Be to, ši informacija, kaip iš esmės ir teisingai teigia ieškovai, susijusi vien su komercinių santykių raida tarp šių dviejų bendrovių. Taigi nagrinėjamu atveju šios informacijos turinys yra konfidencialus.

48 Antra, šio sprendimo 46 punkte paminėtos informacijos atskleidimas gali sukelti didelės žalos *Idromacchine*. Neatsižvelgiant į klausimą, ar Komisija padarė faktinių aplinkybių vertinimo klaidą, kai pripažino, kad *Idromacchine* padarė pažeidimą vykdydama sutartinius įsipareigojimus *De Poli*, bet kuriuo atveju konstatuotina, jog tai, kad Komisija atskleidė faktines aplinkybes ir vertinimus, tiesiogiai ginčijamame sprendime nepalankiai įvardijusi *Idromacchine*, galėjo sukelti jai didelės žalos.

49 Trečia, kadangi šio sprendimo 46 punkte paminėtos informacijos atskleidimas galėjo neigiamai paveikti *Idromacchine* gerą vardą ir reputaciją, šios bendrovės suinteresuotumas, kad tokia informacija nebūtų atskleista, buvo objektyviai vertas apsaugos.

50 Ketvirta, suderinus, pirma, teisėtą *Idromacchine* suinteresuotumą, kad jos vardas nebūtų atskleistas ginčijamame sprendime, ir, antra, bendrąjį interesą, matyti, kad toks atskleidimas buvo neproporcingas, palyginti su ginčijamo sprendimo tikslu.

51 Šiuo klausimu pirmiausia pažymėtina, kad atvirumo principas ir institucijų veiklos skaidrumo imperatyvas, kaip jie įtvirtinti ES 1 straipsnyje ir EB 254 ir 255 straipsniuose, nagrinėjamu atveju reikalavo, kad nagrinėdama *De Poli* suteiktą valstybės pagalbą Komisija ginčijamame sprendime aiškiai išreikštų poziciją dėl klausimo, ar aptariamas vėlavimas statant laivus atsirado dėl trečiųjų asmenų, o ne *De Poli*, veiksmų. Vis dėlto Komisijai būtų pakakę konstatuoti sutartinių įsipareigojimų neįvykdymą arba labai bendrais žodžiais kalbant apie labai svarbios nagrinėjamų laivų detalės tiekėją, arba prireikus kiek konkrečiau kalbant apie aptariamų rezervuarų tiekėją, nei vienu, nei kitu iš šių dviejų atvejų nesant reikalo minėti šio tiekėjo pavadinimo, ir todėl jo teisėti interesai galėjo būti apsaugoti.

52 Be to, Komisijos pateiktiems argumentams, siekiant įrodyti, kad ji nepadarė jokios klaidos, kai ginčijamame sprendime atskleidė *Idromacchine* pavadinimą, negali būti pritarta.

53 Viena vertus, kiek tai susiję su Komisijos teiginiu atsakant į Bendrojo Teismo klausimą per teismo posėdį, kad „[ginčijamo] sprendimo pagrindimo požiūriu [buvo] prasminga“ įvardyti aptariamų rezervuarų gamintoją, kuris buvo „ypač patikimas, [tačiau] kuris ši kartą nulėmė vėlavimą“, pasakytina, jog toks argumentas atmestinas kaip nepagrįstas. Atliekant nagrinėjamos valstybės pagalbos tyrimą, po kurio priimtas ginčijamas sprendimas, buvo reikšmingas vien klausimas, ar Italijos Respublika teisiniu požiūriu pakankamai pateisino *De Poli* vėlavimą pristatyti laivus, o tiekėjų, padariusių galimus šį vėlavimą pateisinusius pažeidimus, tapatybės atskleidimas ar neatskleidimas neturėjo jokios įtakos Komisijos konstatavimui ginčijamame sprendime.

54 Kita vertus, kiek Komisija teigia, kad aptariamų rezervuarų tiekėjo pavadinimo nepaminėjimas ginčijamame sprendime nebūtų sutrukdęs visuomenei sužinoti jo tapatybės dėl aplinkybės, kad aptariamas ūkio sektorius labai ribotas, kad jį sudaro specializuotos įmonės ir kad vyko žiniasklaidoje paviešintas ginčas tarp *De Poli* ir *Idromacchine*, nagrinėtas *Tribunale di Venezia* (Italija), pažymėtina, kad šie argumentai taip pat atmestini kaip nepagrįsti. Šios aplinkybės nesukelia abejonių dėl vertinimo, kad įvardijusi *Idromacchine* kaip atsakingą už pristatymo vėlavimą, ginčijamame sprendime Komisija atskleidė faktines aplinkybes ir vertinimus, kuriuose iš bendrovė tiesiogiai įvardijama kaip nesugebėjusi patiekti *De Poli* galiojančius standartus atitinkančių prekių ir įvykdyti sutartinių įsipareigojimų, nepaisant to, kad, palyginti su ginčijamo sprendimo tikslu, toks atskleidimas nebuvo būtinas.

55 Galiausiai Komisijos argumentai, pagal kuriuos, viena vertus, ji apsiribojo tuo, kad pagrindė ginčijamą sprendimą informacija, kurią jai pateikė Italijos Respublika, ir, kita vertus, iš Reglamento Nr. 659/1999 24 ir 25 straipsnių bei 2003 m. gruodžio 1 d. Komisijos komunikato C(2003) 4582 dėl profesinės paslapties valstybės pagalbos sprendimuose (OL C 297, p. 6) 25 ir paskesnių punktų išplaukia, kad Italijos Respublika turėjo nurodyti informaciją, kurią laikė sudarančia profesinę paslaptį, atmestini kaip nepagrįsti. Nors šiose nuostatose iš esmės numatyta, kad Komisija informuoja apie savo sprendimą valstybę, kuri tuomet iš principo turi penkiolika dienų nurodyti, kokiai informacijai, jos nuomone, yra taikomas įsipareigojimas saugoti profesinę paslaptį, šios nuostatos neatleidžia Komisijos nuo pareigos pagal EB 287 straipsnį neatskleisti profesinių paslapčių ir neprieštarauja tam, kad Komisija savo iniciatyva nuspręstų neatskleisti informacijos, kurią, jos nuomone, apima profesinė paslaptis, nors negavusi atitinkamo prašymo iš suinteresuotosios valstybės narės. Be to, netgi darant prielaidą, kad galima manyti, jog Italijos Respublika padarė pažeidimų, kai perdavė Komisijai klaidingą informaciją ir neinformavo jos apie konfidencialų su *Idromacchine* ir *De Poli* komercinių santykių raida susijusios informacijos pobūdį,

tokie pažeidimai negali paneigti konstatavimo, kad Komisija bet kuriuo atveju galėjo savo iniciatyva nuspręsti neatskleisti informacijos, kurią apima profesinė paslaptis.

56 Todėl aplinkybė, kad ginčijamame sprendime buvo atskleistos faktinės aplinkybės ir vertinimai, kuriuose *Idromacchine* tiesiogiai įvardijama kaip nesugebėjusi patiekti *De Poli* galiojančius standartus atitinkančių prekių ir įvykdyti sutartinių įsipareigojimų, yra EB 287 straipsnyje numatytos pareigos saugoti profesinę paslaptį pažeidimas. Kadangi šia pareiga siekiama apsaugoti privatiems asmenims suteikiamas teises ir Komisija neturi didelės vertinimo laisvės dėl klausimo, ar konkrečiu atveju reikia nukrypti nuo konfidencialumo taisyklės, konstatuotina, jog šio Bendrijos teisės pažeidimo pakanka, kad būtų konstatuotas pakankamai akivaizdus pažeidimas, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 24 punkte nurodytą teismų praktiką.

57 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, konstatuotina, kad pažeidusi savo pareigą saugoti profesinę paslaptį Komisija padarė pažeidimą, dėl ko gali kilti Bendrijos deliktinė atsakomybė, kaip tai suprantama pagal EB 288 straipsnio antrą pastraipą.

58 Šiomis sąlygomis, paskutinio ieškovų pateikto kaltinimo, pagal kurį ginčijamame sprendime atskleidusi faktines aplinkybes ir vertinimus, kuriuose *Idromacchine* tiesiogiai įvardijama kaip nesugebėjusi patiekti *De Poli* galiojančius standartus atitinkančių prekių ir įvykdyti sutartinių įsipareigojimų, Komisija taip pat pažeidė proporcingumo principą, nagrinėjimas neturi dalyko. Net jeigu būtų nustatyta, kad proporcingumo principas buvo pažeistas, nagrinėjamu atveju tai bet kuriuo atveju neleistų ieškovams gauti už nurodomą žalą didesnę kompensaciją pagal savo pobūdį ar dydį nei tą, kurią jie galėtų gauti dėl to, kad Komisija pažeidė savo pareigą saugoti profesinę paslaptį. Todėl nagrinėti nėra reikalo šio kaltinimo.

Dėl žalos realumo

59 Ieškovai iš esmės tvirtinta, kad *Idromacchine* patyrė neturtinės žalos dėl neigiamos įtakos jos geram vardui ir reputacijai, nes ginčijamame sprendime ji tiesiogiai įvardijama kaip nesugebėjusi patiekti *De Poli* galiojančius standartus atitinkančių prekių ir įvykdyti sutartinių įsipareigojimų.

60 Šiuo klausimu konstatuotina, kad, kaip išplaukia iš šio sprendimo 8–12 punktuose išdėstytų ginčijamo sprendimo frazių, Komisija tiesiogiai įvardijo *Idromacchine* kaip nesugebėjusią pagaminti sertifikavimo standartus atitinkančių rezervuarų (žr. ginčijamo sprendimo 10 punkto iii papunktį, 28 punkto trečią pastraipą ir 29 punkto trečią pastraipą) ir patiekti jų pagal sutartinius įsipareigojimus (žr. ginčijamo sprendimo 31 punktą), ir dėl to savo poreikiams patenkinti *De Poli* turėjo kreiptis į kitą įmonę. Todėl tokios frazės, kuriose *Idromacchine* nepalankiai pristatoma kaip įmonė, nesugebanti pasiūlyti galiojančius standartus atitinkančių paslaugų, taigi ir laikytis sutartinių įsipareigojimų, gali sumenkinti jos gerą vardą ir reputaciją, kurie savaime turi komercinę vertę, o to Komisija savo rašytiniuose dokumentuose ir neginčija.

61 Taip pat svarbu pažymėti, kad lygiai taip pat kaip ir šio sprendimo 39 punkte minėto Sprendimo *M prieš Ombudsmeną* 150 punkte buvo nusprendęs Pirmosios instancijos teismas, jog dėl pačios aplinkybės, kad Ombudsmeno internetiniame puslapyje buvo paskelbtas jo sprendimas, kuriame ieškovas byloje, kurioje priimtas minėtas teismo sprendimas, nurodžius jo vardą buvo susietas su blogo administravimo atveju, tad realiai ir neginčijamai paveiktas, paties ginčijamo sprendimo frazių, kuriose tiesiogiai įvardijama *Idromacchine*, paskelbimo Oficialiajame leidinyje pakanka realiam ir neginčijamam šios bendrovės patirtos žalos pobūdžiui konstatuoti.

62 Be to, net jeigu reikėtų daryti prielaidą, kad, kaip teismo posėdyje tvirtino Komisija, ji nepadarė jokios vertinimo klaidos, kai ginčijamame sprendime konstatavo, jog *Idromacchine* pažeidė sutartinius santykius su *De Poli*, faktinės aplinkybės ir vertinimai, kuriuose *Idromacchine* tiesiogiai įvardijama kaip nesugebėjusi patiekti *De Poli* galiojančius standartus atitinkančių prekių ir įvykdyti sutartinių įsipareigojimų, vis tiek daro neigiamą poveikį *Idromacchine* geram vardui ir reputacijai. Dar daugiau, ši žala kilo *Idromacchine* ir ji skiriasi nuo atsiradusios dėl galimų vertinimo klaidų, kurias galėjo padaryti Komisija ar Italijos Respublika, nusprendus, kad ši bendrovė atsakinga už aptariamų rezervuarų pristatymo vėlavimą.

63 Todėl reikia konstatuoti, kad *Idromacchine* nukentėjo dėl neigiamo poveikio jos geram vardui ir reputacijai.

Dėl priežastinio ryšio tarp įvardytų veiksmų ir nurodomos žalos

64 Ieškovai iš esmės teigia, kad egzistuoja tiesioginis priežastinis ryšys tarp, pirma, pareigos saugoti profesinę paslaptį ir proporcingumo principo pažeidimo bei, antra, neigiamo poveikio *Idromacchine* geram vardui ir reputacijai.

65 Šiuo klausimu reikia manyti, kad *Idromacchine* nebūtų niekaip nukentėjusi dėl neigiamo poveikio jos geram vardui ir reputacijai, jeigu ginčijamame sprendime Komisija nebūtų atskleidusi faktinių aplinkybių ir vertinimų, kuriuose *Idromacchine* tiesiogiai įvardijama kaip nesugebėjusi patiekti *De Poli* galiojančius standartus atitinkančių prekių ir įvykdyti sutartinių įsipareigojimų. Komisijos argumentams, pagal kuriuos

tarp tariamai jos padarytų pažeidimų ir ieškovų nurodytos žalos nėra pakankamai tiesioginio priežastinio ryšio, negali būti pritarta.

66 Pirma, kiek Komisija tvirtina, kad ieškovai patyrė žalos arba dėl *De Poli*, kuri per valstybės pagalbos procedūrą teigė, jog konkreti vėlavimų statant laivus priežastis yra *Idromacchine* veiksmai, arba dėl Italijos Respublikos, kuri pranešė Komisijai klaidingą informaciją, šie argumentai atmestini kaip nepagrįsti.

67 Net jeigu reikėtų manyti, kad *De Poli* suteikė neteisingą informaciją apie *Idromacchine* Italijos Respublikai, kuri, pirma, nepagrįstai perdavė ją Komisijai ir, antra, nepranešė jai, jog ši informacija turėtų būti saugoma kaip profesinė paslaptis, tiesioginę šiuo aspektu *Idromacchine* patirtos žalos priežastį sudaro ne tariamai neteisinga *De Poli* ar Italijos Respublikos pateikta informacija, o aplinkybė, kad ginčijamame sprendime Komisija atskleidė faktines aplinkybes ir vertinimus, kuriuose ši bendrovė tiesiogiai įvardijama kaip nesugebėjusi patiekti *De Poli* galiojančius standartus atitinkančių prekių ir įvykdyti sutartinių įsipareigojimų, nepaisant to, kad tai nebuvo būtina, palyginti su ginčijamo sprendimo tikslu.

68 Antra, priešingai nei per teismo posėdį teigė Komisija, reaguodama į atsakant į Bendrojo Teismo užduotą klausimą padarytą ieškovų nuorodą į tai, kad 2009 m. gruodį *Tribunale di Venezia* priėmė sprendimą pripažinęs, jog, vykdydama sutartinius įsipareigojimus *Idromacchine*, *De Poli* nepadarė jokių pažeidimų, toks sprendimas bet kuriuo atveju neturi įtakos konstatavimui, kad *Idromacchine* geras vardas ir reputacija visiškai nebūtų nukentėję, jeigu Komisija nebūtų atskleidusi jos pavadinimo ginčijamame sprendime.

69 Atsižvelgiant į visus šio sprendimo 31–68 punktuose išdėstytus samprotavimus, darytina išvada, kad trys Bendrijos deliktinės atsakomybės pagal EB 288 straipsnio antrą pastraipą atsiradimo sąlygos įvykdytos ir todėl reikia nustatyti *Idromacchine* naudai pripažintinos kompensacijos dydį atlyginant už jos patirtą neturtinę žalą.

Dėl *Idromacchine* patirtos neturtinės žalos atlyginimo

70 Kalbant apie atlyginimą už *Idromacchine* gero vardo ir reputacijos pažeidimą, ieškovai iš esmės pirmiausia prašo nustatyti kompensacijos dydį *ex aequo et bono*, tuomet pridėti kompensacines palūkanas už laikotarpį nuo ginčijamo sprendimo paskelbimo iki teismo sprendimo paskelbimo dienos ir palūkanas už laikotarpį nuo teismo sprendimo paskelbimo iki visiško šios sumos sumokėjimo ir galiausiai taikyti priemones, siekiant atkurti *Idromacchine* gerą vardą ir reputaciją.

71 Dėl jų reikalavimo, kad Komisija sumokėtų *ex aequo et bono* nustatytino dydžio kompensaciją, reikia pažymėti, kad, atsakydami į per teismo posėdį užduotus Bendrojo Teismo klausimus, ieškovai patikslino, jog, atsižvelgdami į aplinkybę, kad neturtinės žalos neįmanoma išreikšti skaičiais, jie vien kaip orientacinį skaičių pasiūlė Bendrajam Teismui šiuo klausimu priteisti nuo 30 iki 50 % sumos, kurios jie reikalauja už turtinę žalą, t. y. maždaug nuo 1 637 892 eurų iki 2 729 820 eurų siekiančią sumą.

72 Pirma, kalbant apie veiksnius, dėl kurių ieškovai mano, kad jie padidina jų žalą, nes Komisija „pakartojo neigiamus viešinimus *Idromacchine* klausimu“, pasakytina, jog

jie remiasi nuorodomis į ginčijamą sprendimą iš pradžių 2006 m. liepos 4 d. Komisijos sprendime 2006/948/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Italija ketina suteikti laivų statyklai *Cantieri Navali Termoli* (OL L 383, p. 53), vėliau – 2008 m. balandžio 16 d. Sprendime 2008/C 208/07 — Valstybės pagalba — Italija — Valstybės pagalba C 15/08 (ex N 318/07, N 319/07, N 544/07 ir N 70/08) — Trejų metų termino, skirto keturiems *Cantiere Navale de Poli* statomiems chemikalų tanklaiviams pristatyti, pratęsimas (OL C 208, p. 14) ir galiausiai 2008 m. lapkričio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Cantieri Navali Termoli prieš Komisiją* (T-70/07) (OL C 6, p. 25).

73 Nors dviejuose šio sprendimo 72 punkte minėtuose Komisijos sprendimuose ir Pirmosios instancijos teismo sprendime, kurie buvo paskelbti Oficialiajame leidinyje, yra nuoroda į ginčijamą sprendimą, reikia konstatuoti, kad juose nė karto nepaminėtos aplinkybės ir vertinimai, kuriuose *Idromacchine* tiesiogiai įvardijama kaip nesugebėjusi patiekti *De Poli* galiojančius standartus atitinkančių prekių ir įvykdyti sutartinių įsipareigojimų. Tokiomis sąlygomis dėl šių dviejų Komisijos sprendimų ir šio teismo sprendimo *Idromacchine* neturtinė žala negali padidėti.

74 Antra, pažymėtina, kad ieškovai nepateikia jokio paaiškinimo, pagrindžiančio jų prašymą pripažinti kompensaciją, kurios dydis atitiktų nuo 30 iki 50 % nuo 5 459 641,28 eurų, kurių jie prašo turtinei žalai atlyginti. Nors tai, kad viešoji institucija, kaip antai Komisija, atskleidė informaciją, kurioje *Idromacchine* buvo pristatyta nepalankiai, padarė realios neigiamos įtakos šios bendrovės geram vardui ir reputacijai, ieškovai nepateikė nė vieno argumento ar įrodymo, leidžiančio suprasti priežastis, dėl kurių tokios sumos yra teisinga kompensacija už neigiamą poveikį *Idromacchine* geram vardui ir reputacijai. Šiuo klausimu galima konstatuoti, kad, viena vertus, nėra teigiama, jog šios sumos turi kokį nors ryšį su investicijų, kurias *Idromacchine* padarė savo geram vardui ir reputacijai sukurti ir palaikyti, dydžiu. Kita vertus, ieškovai

nepateikė nė vieno argumento ar įrodymo, kad šios sumos, kurios 12–20 kartų viršija 133 500 eurų sumą, sudarančią vidutinį metinį pelną, kurį *Idromacchine* tariamai pasiekė iki ginčijamo sprendimo paskelbimo buvusiais metais, būtų teisinga kompensacija už jos patirtą žalą.

75 Trečia, reikia konstatuoti, kad ieškovai bet kuriuo atveju turėjo galimybę labai smarkiai sumažinti *Idromacchine* patirtą neturtinę žalą. Kadangi jie tvirtina, kad Italijos sertifikavimo organizacija 2004 m. spalio 5 d. išdavė *Idromacchine* nagrinėjamų rezervuarų atitikties sertifikatą, įrodantį jų atitiktį galiojančioms normoms, iš to reikia daryti išvadą, kad *Idromacchine* galėjo remtis šiuo sertifikatu, be kita ko, pateikusi jį turimiems ir potencialiems klientams, kad net dar iki paties ginčijamo sprendimo paskelbimo paneigtų dėl jos šiame sprendime išsakytų neigiamų vertinimų teisingumą ir taip apribotų ginčijamo sprendimo neigiamą įtaką jos geram vardui ir reputacijai. Dėl šios priežasties taip pat kaip nepagrįstus reikia atmesti ieškovų argumentus atsakant į per posėdį pateiktus Bendrojo Teismo klausimus, pagal kuriuos neigiamas poveikis *Idromacchine* geram vardui ir reputacijai buvo juo didesnis, nes nuo savo paskelbimo ginčijamas sprendimas buvo pirmoji su ja susijusi informacija, kurią parodydavo interneto paieškos sistema, o su ginčijamu sprendimu buvo galima susipažinti tiek Komisijos konkurencijos generalinio direktorato puslapyje, tiek Oficialiajame leidinyje, kuris yra labai paplitęs.

76 Atsižvelgdamas į šio sprendimo 71–75 punktuose išdėstytus samprotavimus ir nesant tikslesnių ieškovų patiektų duomenų apie *Idromacchine* patirtą neigiamą įtaką geram vardui ir reputacijai, Bendrasis Teismas mano, kad 20 000 eurų suma yra tinkamas žalos atlyginimas.

77 Antra, kalbant apie ieškovų prašymus dėl, pirma, kompensacinių palūkanų už laikotarpį nuo ginčijamo sprendimo paskelbimo iki teismo sprendimo paskelbimo dienos ir, antra, palūkanų už laikotarpį nuo teismo sprendimo paskelbimo iki visiško

mokėtinos kompensacijos sumokėjimo, pažymėtina, kad, turint omenyje tai, jog Bendrijos deliktinės atsakomybės sąlygos patenkintos, nepalankios pasekmės, atsiradusios nuo žalą sukėlusio įvykio iki jos atlyginimo dienos, negali būti ignoruojamos tiek, kiek reikia atsižvelgti į infliaciją (2005 m. liepos 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Camar prieš Tarybą ir Komisiją*, T-260/97, Rink. p. II-2741, 138 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 1994 m. vasario 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Grigoni prieš EAEB*, C-308/87, Rink. p. I-341, 40 punktą). Šią infliaciją išreiškia metinė infliacijos norma, kurią šių bendrovių buveinės valstybėje narėje atitinkamu laikotarpiu nustatė „Eurostat“ (Europos Sąjungos statistikos agentūra) (šiuo klausimu žr. 2000 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Mulder ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją*, C-104/89 ir C-37/90, Rink. p. I-203, 220 ir 221 punktus; minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Camar prieš Tarybą ir Komisiją* 139 punktą ir 2008 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Agraz ir kt. prieš Komisiją*, T-285/03, 50 punktą). Šiuo klausimu konstatuotina, kad žalą sukėlęs įvykis atsitiko ginčijamo sprendimo paskelbimo Oficialiajame leidinyje dieną, t. y. 2005 m. vasario 18 d.

78 Šiomis sąlygomis reikia pasakyti, kad Komisija turi sumokėti kompensacines palūkanas nuo ginčijamo sprendimo paskelbimo 2005 m. vasario 18 d. iki šio sprendimo paskelbimo, apskaičiuotas pagal atitinkamu laikotarpiu ECB pagrindinėms refinansavimo operacijoms nustatytą normą, pridėjus du procentinius punktus.

79 Antra, pagal Teisingumo Teismo praktiką žalos atlyginimas turi apimti palūkanas, skaičiuojamus nuo sprendimo, kuriuo pripažįstama pareiga atlyginti žalą, paskelbimo dienos (šiuo klausimu žr. 26 punkte minėto Sprendimo *Dumortier ir kt. prieš Tarybą* 25 punktą; 77 punkte minėto Sprendimo *Mulder ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją* 35 punktą; 77 punkte minėto Sprendimo *Agraz ir kt. prieš Komisiją* 55 punktą). Pagal teismų praktiką taikytina norma apskaičiuojama pagal atitinkamu laikotarpiu ECB pagrindinėms refinansavimo operacijoms nustatytą normą, pridėjus du procentinius

punktus (79 punkte minėto Sprendimo *Camar prieš Tarybą ir Komisiją* 146 punktas ir 79 punkte minėto Sprendimo *Agraz ir kt. prieš Komisiją* 55 punktas).

80 Šiomis sąlygomis reikia pasakyti, kad Komisija turi sumokėti palūkanas už laikotarpį nuo šio sprendimo paskelbimo iki visiško minėtos kompensacijos sumokėjimo, kurių norma apskaičiuojama pagal atitinkamu laikotarpiu ECB pagrindinėms refinansavimo operacijoms nustatytą normą, pridėjus du procentinius punktus.

81 Trečia, kalbant apie ieškovų prašymą atkurti *Idromacchine* gerą vardą, primintina, kad pagal teismų praktiką iš EB 288 straipsnio antros pastraipos ir EB 235 straipsnio, kuriuose nepaneigiamas žalos atlyginimas natūra, išplaukia, jog Europos Sąjungos teismas turi kompetenciją nurodyti Bendrijai imtis bet kokio žalos atlyginimo būdo, kuris atitinka visose valstybėse narėse pripažįstamus bendruosius teisės principus deliktinės atsakomybės srityje, įskaitant, jeigu tai atitinka šiuos principus, žalos atlyginimą natūra, prireikus nurodymo imtis ar nesiimti kokių nors veiksmų forma (26 punkte minėto Sprendimo *Galileo International Technology ir kt. prieš Komisiją* 63 punktas).

82 Nagrinėjamu atveju ieškovų prašymai, kad Bendrasis Teismas atkurtų *Idromacchine* gerą vardą arba paskelbus tariamai neteisingų ginčijamame sprendime esančių duomenų ištaisymą Oficialiajame leidinyje, arba išsiuntus ūkio subjektams laivų statybos sektoriuje raštą, kuriame būtų ištaisyti tariamai neteisingi ginčijamame sprendime esantys duomenys, atmestini kaip nepagrįsti. Savo rašytiniuose dokumentuose ieškovai iš tiesų ne kartą iš esmės teigė, kad, vykdydama sutartinius įsipareigojimus *De Poli*, *Idromacchine* nepadarė jokio pažeidimo. Vis dėlto reikia pažymėti, kad remiantis ieškovų prašymu šio sprendimo 56 punkte konstatuotą Komisijos padarytą pažeidimą sudaro *Idromacchine* pavadinimo atskleidimas, o ne faktinių aplinkybių vertinimo klaida, ginčijamame sprendime iš esmės nusprendus, jog *Idromacchine* atsakinga už blogą sutartinių įsipareigojimų, kurie sieja ją su *De Poli*, vykdymą. Kadangi nesant atitinkamo ieškovų prašymo tokios Komisijos vertinimo klaidos konstatavimas nėra šio

ieškinio dalykas, nėra reikalo nei nagrinėti, ar Komisija padarė tokią vertinimo klaidą, nei juo labiau nurodyti Komisijai imtis priemonių, siekiant atkurti *Idromacchine* gerą vardą ir reputaciją.

83 Todėl ieškovų pateiktas prašymas atkurti *Idromacchine* gerą vardą ir reputaciją atmestinas kaip nepagrįstas.

84 Taigi galiausiai dėl ieškovų prašymo atlyginti neturtinę *Idromacchine* žalą pirmiausia reikia pasakyti, kad Bendrijos deliktinės atsakomybės sąlygos įvykdytos, antra – pripažinti *Idromacchine* skirtiną 20 000 eurų sumą kaip kompensaciją už jos neturtinę žalą, trečia, – priteisti iš Komisijos sumokėti kompensacines palūkanas nuo šios sumos už laikotarpį nuo ginčijamo sprendimo paskelbimo Oficialiajame leidinyje 2005 m. vasario 18 d. iki šio teismo sprendimo paskelbimo dienos, apskaičiuotas pagal atitinkamu laikotarpiu ECB pagrindinėms refinansavimo operacijoms nustatytą normą, pridėjus du procentinius punktus, ir, ketvirta – nurodyti Komisijai sumokėti palūkanas nuo šios sumos už laikotarpį nuo šio teismo sprendimo paskelbimo iki visiško kompensacijos sumokėjimo, apskaičiuotus pagal atitinkamu laikotarpiu ECB pagrindinėms refinansavimo operacijoms nustatytą normą, pridėjus du procentinius punktus.

Dėl A. Capuzzo ir R. Capuzzo patirtos moralinės žalos

85 Iš ieškovų rašytinių dokumentų matyti, kad jie iš esmės tvirtina, jog A. Capuzzo ir R. Capuzzo patyrė dviejų rūšių moralinės žalos. Viena vertus, ieškovai teigia, kad neigiamas poveikis *Idromacchine* geram vardui ir reputacijai „kaip išdava“ neigiamai paveikė A. Capuzzo ir R. Capuzzo kaip viso *Idromacchine* įstatinio kapitalo turėtojus ir

bendrovės vadovus. Kita vertus, ieškovai teigia, kad jie kentė dėl „baimės būklės, nes [A. Capuzzo ir R. Capuzzo] privalėjo atlyginti žalą, kurią sukėlė Komisija, paskelbusi informaciją, kurią [jie] laikė ir vis dar laiko melaginga“ bei dėl „neaiškumo būklės“ ir dėl „pasipiktinimo“, sukeltų nesėkmingų bandymų, kurių jie ėmėsi po ginčijamo sprendimo paskelbimo, siekdami ištaisyti *Idromacchine* patirtą žalą.

86 Kadangi šio sprendimo 57 punkte jau buvo nuspręsta, kad Komisija padarė pažeidimą dėl savo pareigos saugoti profesinę paslaptį nepaisymo, reikia patikrinti, ar nagrinėjamu atveju ieškovai įrodė, kad A. Capuzzo ir R. Capuzzo patyrė realios ir neginčijamos moralės žalos ir ar egzistuoja priežastinis ryšis tarp pažeidimo ir tariamos jų patirtos moralinės žalos. Remiantis šio sprendimo 27 punkte nurodyta teismų praktika, jeigu viena ar kita iš šių sąlygų nebūtų patenkinta, Bendrijos deliktinė atsakomybė negalėtų atsirasti.

87 Pirma, dėl neigiamo poveikio geram vardui ir reputacijai, nuo kurio tariamai nukentėjo A. Capuzzo ir R. Capuzzo, kaip nuo *Idromacchine* patirto neigiamo poveikio geram vardui ir reputacijai „išdavos“, pritariant Komisijai konstatuotina, kad jų vardai niekur nėra minimi ginčijamame sprendime ir asmeniškai jie nebuvo apkaltinti jokiais pažeidimais.

88 Be to, pasakytina, kad vien aplinkybė, jog A. Capuzzo ir R. Capuzzo priklauso visas *Idromacchine* įstatinis kapitalas ir jie yra pagrindiniai jos vadovai, negali pakeisti konstatavimo, pagal kurį ginčijamame sprendime Komisija kritikavo vien *Idromacchine*, o ne jos akcininkų ar vadovų elgesį. Šiuo klausimu galima pabrėžti, kad, kaip išplaukia iš ginčijamo sprendimo duomenų, išdėstytų šio sprendimo 8–12 punktuose,

ginčijamame sprendime buvo kritikuojamas pats bendrovės gebėjimas įvykdyti sutartinius įsipareigojimus ir patiekti galiojančias normas atitinkančias prekes, o ne A. Capuzzo ir R. Capuzzo, kaip vadovų ar akcininkų, savybės.

89 Galiausiai, kalbant apie ieškovų nuorodą į 1999 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *New Europe Consulting ir Brown prieš Komisiją* (T-231/97, Rink. p. II-2403, 54 ir 55 punktai), pažymėtina, kad tos bylos aplinkybės skyrėsi nuo šios bylos aplinkybių ir dėl jų negalima daryti tokių pačių išvadų. Iš minėto sprendimo 54 ir 55 punktų iš tiesų matyti, kad toje byloje Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog neigiamas poveikis aptariamos įmonės reputacijai turėjo neigiamą poveikį ir 99 % jos kapitalo turinčio vadovo reputacijai, tačiau tai buvo padaryta dėl aplinkybių toje byloje, kai, pirma, iš pradžių šis vadovas pats vykdė šios įmonės veiklą „individualios įmonės“ forma ir, antra, jis buvo asmeniškai atsidūręs neužtikrintumo situacijoje dėl Komisijos veiksmų, kuri buvo privertusi jį imtis nevaisingų pastangų, siekiant ištaisyti Komisijos sukurtą situaciją. Tačiau šioje situacijoje ieškovai nepateikė jokių įrodymų, kad šios dvi sąlygos įvykdytos.

90 Todėl reikia konstatuoti, kad ieškovai neįrodė, jog buvo reaulus neigiamas poveikis A. Capuzzo ir R. Capuzzo, kaip *Idromacchine* akcininkų ir vadovų, geram vardui ir reputacijai.

91 Antra, kalbant apie A. Capuzzo ir R. Capuzzo patirtą moralinę žalą dėl „baimės“ būklės, atsiradusios iš būtinybės atkurti *Idromacchine* gerą vardą, ir dėl jų „neaiškumo“ būklės ir „pasipiktinimo“, kuriuos sukėlė nesėkmingi bandymai, kurių jie ėmėsi po ginčijamo sprendimo paskelbimo, siekdami ištaisyti *Idromacchine* patirtą žalą, konstatuotina, kad ieškovai apsiriboja tuo, jog teigia patyrę psichologinio pobūdžio žalą, tačiau to niekaip neįrodo.

92 Kita vertus, šioje byloje iš ieškovų Bendrajam Teismui pateiktų dokumentų bet kuriuo atveju neišplaukia, kad administraciniai žingsniai, kurių A. Capuzzo ir R. Capuzzo asmeniškai ėmėsi kaip *Idromacchine* vadovai, siekė toliau nei dviejų pasirašytų laiškų išsiuntimas Italijos užsienio reikalų ministerijai ir Komisijai. Vien šių žingsnių negalima laikyti galėjusiais sukelti nepatogumus, kurie taip smarkiai pakeistų tokių vadovų, kaip antai A. Capuzzo ir R. Capuzzo, profesinį gyvenimą, kad juos reikėtų laikyti moraline žala.

93 Taigi ieškovai neįrodė, kad A. Capuzzo ir R. Capuzzo kentė nuo „baimės“, „neaiškumo“ ir „pasipiktinimo“ būklės, kuri sukeltų realios ir neginčijamos žalos.

94 Atsižvelgiant į šio sprendimo 84–93 punktuose išdėstytus argumentus, ieškovų prašymas dėl kompensacijos už A. Capuzzo ir R. Capuzzo patirtą moralinę žalą atmestinas. Šiomis sąlygomis kaip nepagrįsti atmestini antrajame ir trečiajame ieškinio reikalavimuose suformuluoti ieškovų prašymai priteisti jiems atitinkamas palūkanas arba nurodyti Komisijai „atkurti“ jų gerą vardą ir reputaciją.

2. *Dėl prašymo atlyginti turtinę žalą*

95 Ieškovai teigia patyrę keturių rūšių turtinės žalos.

96 Jie prašo atlyginti žalą, kurią tariamai patyrė dėl to, kad *Idromacchine* ir Italijos Respublikai, ir Komisijai turėjo pateikti formalius prašymus leisti susipažinti su dokumentais, kuriais jos buvo pasikeitusios per ginčijamo sprendimo priėmimu pasibaigusią

valstybės pagalbos procedūrą. Atsižvelgdami į tai jie prašo, pirma, 3 569,28 euro kompensacijos, skirtos padengti advokato išlaidas ir išlaidas vieno *Idromacchine* darbuotojo kelionei, siekiant susipažinti su Italijos institucijų turimais dokumentais, ir, antra, 9 072 eurų sumos kompensuoti technines ir auditorių išvadas apie *Idromacchine* patirtus nuostolius, kurias dėl šio teismo proceso jie buvo užsakę audito bendrovėje (toliau – ekspertų išvada).

97 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 91 straipsnio b punktą atlygintinomis išlaidomis laikomos būtinosios išlaidos, kurių dėl proceso patyrė šalys.

98 Todėl, pirma, kalbant apie išlaidas, susijusias su ekspertų išvada, kurią ieškovai buvo užsakę siekdami nustatyti patirtų nuostolių, kurių atlyginimo jie reikalauja šioje procedūroje Bendrajame Teisme, dydį, reikia konstatuoti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką tokios šalių išlaidos dėl teismo proceso negali būti laikomos žala, kuri skirtųsi nuo bylinėjimosi išlaidų naštos (šiuo klausimu žr. 1999 m. birželio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Montorio*, C-334/97, Rink. p. I-3387, 54 punktą ir 2005 m. rugsėjo 14 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Ehcon prieš Komisiją*, T-140/04, Rink. p. II-3287, 79 punktą).

99 Todėl konstatuotina, kad ieškovai neturi pagrindo pagal EB 288 straipsnio 2 dalį gauti kompensaciją už išlaidas, susijusias su ekspertų išvada, kurią buvo užsakę dėl šio teismo proceso.

100 Antra, kalbant apie išlaidas advokatui ir vieno *Idromacchine* darbuotojo kelionei, susijusias su prašymais leisti susipažinti su laiškais, pasikeistais Italijos Respublikos ir Komisijos, kurias ieškovai tariamai patyrė iki šio teismo proceso, reikia priminti, jog Bendrasis Teismas yra nusprendęs, kad net jei prieš teisminį ginčo nagrinėjimo etapą atliekamas didelis teisinis darbas, Procedūros reglamento 91 straipsnyje kalbama tik apie procesą Bendrajame Teisme, neįskaitant ankstesnių stadijų. Tai išplaukia iš Procedūros reglamento 90 straipsnio, kuriame kalbama apie „procesą Bendrajame Teisme“ (šiuo klausimu žr. 2002 m. sausio 24 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Groupe Origny prieš Komisiją*, T-38/95 DEP, Rink. p. II-217, 29 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Todėl jei tokios išlaidos būtų pripažintos atlygintina žala nagrinėjant ieškinį dėl žalos atlyginimo, tai būtų nesuderinama su per ikiteisminę procedūrą patirtų bylinėjimosi išlaidų neatlygintinu pobūdžiu (98 punkte minėtos Nutarties *Ehcon prieš Komisiją* 79 punktas).

101 Todėl taip pat reikia konstatuoti, kad ieškovai neturi pagrindo pagal EB 288 straipsnio 2 dalį gauti kompensaciją už išlaidas advokatui ir vieno *Idromacchine* darbuoto kelionei, kurias jie patyrė iki šio proceso Bendrajame Teisme.

102 Taigi atsižvelgiant į šio sprendimo 95–101 punktuose išdėstytus samprotavimus prašymai dėl kompensacijos už išlaidas, kurias ieškovai patyrė iki šio teismo proceso arba dėl jo, yra atmestini.

103 Kadangi šio sprendimo 57 punkte Bendrasis Teismas jau yra konstatavęs, kad Komisija padarė pažeidimą, dėl kurio gali atsirasti Bendrijos deliktinė atsakomybė, reikia išnagrinėti, ar ieškovai įrodė realiai buvusį kiekvieną iš likusių trijų žalos atvejų, kuriais jie remiasi, arba ar egzistuoja priežastinis ryšis tarp kiekvieno šių žalos atvejų, kuriais

jie remiasi, ir minėto Komisijos pažeidimo. Remiantis šio sprendimo 27 punkte nurodyta teismų praktika, jeigu viena ar kita iš šių sąlygų nebūtų patenkinta, Bendrijos deliktinė atsakomybė negalėtų atsirasti.

104 Pirmiausia ieškovai reikalauja 3 900 000 eurų kompensacijos, kuri atitinka aptariamų rezervuarų pagaminimo kainą. Anot ieškovų, *Idromacchine* nepavyko parduoti šių rezervuarų dėl ginčijamame sprendime esančių duomenų apie jų preziumuojamus trūkumus, kaip tai iš esmės sakoma 2007 m. kovo 30 d. maklerio laiške, kurį ieškovai pridėjo prie ieškinio (toliau – maklerio laiškas).

105 Šiuo klausimu, viena vertus, reikia konstatuoti, kad savo raštuose ieškovai teigia, jog dėl to, kad, paskelbus ginčijamą sprendimą, aptariami rezervuarai nebuvo parduoti, „*Idromacchine* nesėkmingai bandė bendradarbiaudama su kitomis šio sektoriaus bendrovėmis ir keliomis laivų statyklomis *ad hoc* pradėti statyti laivą (su panašiomis fizinėmis ir techninėmis savybėmis kaip [*De Poli*] laivai, kuriuose turėjo būti sumontuoti užsakyti rezervuarai“. Todėl net nesant reikalo spręsti dėl maklerio laiško patikimumo kaip įrodymo, kurį ginčija Komisija, reikia pažymėti, kad, kaip pripažįsta patys ieškovai, nagrinėjami rezervuarai nebuvo parduoti dėl to, kad pagal specifinius reikalavimus buvo pagaminti laivams, į kuriuos juos turėjo sumontuoti *De Poli*, o ne dėl Komisijos padaryto pažeidimo skelbiant ginčijamą sprendimą.

106 Kita vertus, reikia pažymėti, kad šiuo klausimu *Idromacchine* turtinė žala bet kuriuo atveju atsirado tiesiogiai dėl to, kad *De Poli* nesumokėjo už minėtus rezervuarus, o ne dėl Komisijos padaryto pažeidimo. Todėl prireikus *Idromacchine* galėtų reikalauti šios turtinės žalos atlyginimo pateikdama ieškinį dėl sutartinės atsakomybės nacionaliniuose teismuose, o ne šiame procese.

107 Iš to išplaukia, kad ieškovai neįrodė, jog tarp Komisijos padaryto pažeidimo ir turtinės žalos, kurią *Idromacchine* tariamai patyrė dėl to, kad šiai bendrovei teko nagrinėjamų rezervuarų, kurių nepavyko parduoti, pagaminimo išlaidos, egzistuoja priežastinis ryšis. Taigi šiuo klausimu ieškovų prašymas dėl kompensacijos atmestinas.

108 Antra, ieškovai prašo 1 013 000 eurų kompensacijos už tariamą „vien katilų ir talpyklų sektoriui skirtos *Idromacchine* įrangos neproduktyvumą 2005–2008 m.“ Jie tvirtina, kad „nuo 2005 m. *Idromacchine* patyrė daug išlaidų, siekdama palaikyti sektorių, kuris tapo neproduktyvus dėl [ginčijamame sprendime] paskelbtos informacijos“. Šiuo klausimu savo raštuose jie pateikė *Idromacchine* darbuotojo sudarytą lentelę, pagal kurią rezervuarų gamybai nuo 1995 m. iki 2002 m. bendrovė įsigijo 14 įrenginių, kurių dabartinė bendra vertė siekia 1 013 000 eurų.

109 Pažymėtina, kad nors ieškovų prašoma suma, remiantis jų vertinimais, atspindi rezervuarų gamybai naudojamos įrangos vertę 2008 m., ši suma bet kuriuo atveju neturi ryšio su pačiu prašymo dėl žalos atlyginimo dalyku dėl aplinkybės, kad šie įrenginiai nebuvo naudojami trejus metus po ginčijamo sprendimo priėmimo. Šiomis sąlygomis reikia konstatuoti, kad žala, kurią jie prašo kompensuoti 1 013 000 eurų suma, nėra reali ir neginčijama.

110 Be to, bet kuriuo atveju konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju ieškovai neįrodė priežastinio ryšio tarp Komisijos padaryto pažeidimo ir aplinkybės, kad *Idromacchine* trejus metus po ginčijamo sprendimo priėmimo negalėjo naudoti šių įrenginių.

111 Ieškovų argumentai, pagal kuriuos, pirma, nuo 2005 m. iki 2008 m. katilų ir talpyklų sektoriuje buvo pastebimas augimas ir, antra, išskyrus *De Poli*, jokie kiti klientai niekuomet nesiskundė dėl *Idromacchine*, visiškai nereiškia, kad *Idromacchine* apyvarta, taigi ir jos gebėjimas amortizuoti įrenginius, šiuo laikotarpiu nebūtų sumažėjusi, jeigu ginčijamas sprendimas nebūtų buvęs paskelbtas. Iš aplinkybės, kad tam tikra rinka auga, negalima daryti išvados, jog tam tikros konkrečios įmonės šioje rinkoje apyvarta neišvengiamai padidės.

112 Be to, ieškovų pateiktas maklerio laiškas, pagal kurį klientai, su kuriais buvo susisiekta siekiant parduoti nagrinėjamus rezervuarus, „nuolat reiškė neįveikiamas abejones [dėl] preziumuojamų [nagrinėjamų] rezervuarų trūkumų, kaip 2005 m. vasario 18 d. [Oficialiajame leidinyje] pareiškė Europos Komisija“, neleidžia nustatyti pakankamai tiesioginio priežastinio ryšio tarp ginčijamo sprendimo paskelbimo ir fakto, kad *Idromacchine* susidūrė su labai dideliu apyvartos sumažėjimu 2005–2008 m. ir todėl dėl Komisijos padaryto pažeidimo trejus metus po ginčijamo sprendimo paskelbimo negalėjo panaudoti savo įrangos. Šiuo klausimu reikia pabrėžti, jog ieškovai nepateikė jokių įrodymų, kad dėl ginčijamo sprendimo paskelbimo esantys ar potencialūs *Idromacchine* klientai susilaikė nuo kitų nei ginčijamame sprendime minimi rezervuarai užsakymo šioje bendrovėje arba kad, pavyzdžiui, paskelbus ginčijamą sprendimą *Idromacchine* buvo išbraukta iš pardavėjų sąrašo, kuriame buvo įrašyta ir dėl kurio savo raštuose ieškovai pažymėjo, jog tik „esant tokiame sąraše galima gauti užsakymus“.

113 Galiausiai ieškovai nepateikia jokio pateisinimo, leidžiančio suprasti priežastis, dėl kurių ginčijamo sprendimo paskelbimas lėmė *Idromacchine* apyvartos sumažėjimą, nepaisant to, kad kiekvieno esančio ar potencialaus kliento atžvilgiu ji galėjo pasiremti

aplinkybe, jog, anot jų pačių raštų, Italijos sertifikavimo organizacija galutinai pripažino nagrinėjamų rezervuarų atitiktį galiojantiems standartams 2004 m. spalio 5 d. dar iki ginčijamo sprendimo paskelbimo.

114 Taigi iš šio sprendimo 108–113 punktuose esančių konstatavimų išplaukia, kad ieškovai neįrodė nei realios ir neginčijamos žalos buvimo, nei priežastinio ryšio tarp Komisijos padaryto pažeidimo ir jų tariamai patirtos žalos dėl tariamo „vien katilų ir talpyklų sektoriui skirtos *Idromacchine* įrangos neproduktyvumo 2005–2008 m.“

115 Trečia, ieškovai prašo 534 000 eurų kompensacijos už nuostolius dėl tariamai negauto pelno, kurių *Idromacchine* patyrė dėl rezervuarų užsakymo sumažėjimo ir kurie atitinka bendrą pelną, kuris būtų buvęs pasiektas nuo 2005 m. iki 2008 m., jeigu ginčijamas sprendimas nebūtų buvęs paskelbtas. Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad, kaip pasakyta šio sprendimo 111 punkte, ieškovai nepateikė jokio priežastinio ryšio tarp Komisijos padaryto pažeidimo ir *Idromacchine* apyvartos, taigi ir jos pelno, sumažėjimo įrodymo.

116 Todėl ieškovų prašymas atlyginti žalą, kiek jis susijęs su visa jų nurodyta turtine žala, kurios dydį jie įvertino 5 459 641,28 euro, atmestinas kaip nepagrįstas. Iš to išplaukia, kad pirmajame ieškinio reikalavime išdėstyti ieškovų prašymai priteisti jiems palūkanas nuo šios sumos atmestini kaip nepagrįsti.

117 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, darytina išvada, kad nagrinėjamas ieškinys tenkintinas, kiek juo ieškovai prašo atlyginti *Idromacchine* patirtą neturtinę žalą, o likusi jo dalis atmestina.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

118 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Bendrasis Teismas gali paskirstyti išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.

119 Kadangi ieškinys iš dalies patenkintas, tinkamai atsižvelgiant į bylos aplinkybes reikia nurodyti Komisijai padengti savo ir du trečdalius ieškovų bylinėjimosi išlaidų, o ieškovams – trečdalį savo bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Įpareigoti Europos Komisiją sumokėti *Idromacchine Srl* 20 000 eurų kompensaciją už šios bendrovės patirtą neturtinę žalą.**

2. **Prie *Idromacchine* sumokėtinos kompensacijos turi būti pridėtos palūkanos už laikotarpį nuo 2005 m. vasario 18 d. iki šio sprendimo paskelbimo, apskaičiuotos dviem procentiniais punktais padidinus Europos Centrinio Banko (ECB) pagrindinėms refinansavimo operacijoms nustatytą palūkanų normą.**

3. **Prie *Idromacchine* sumokėtinos kompensacijos turi būti pridėtos palūkanos už laikotarpį nuo šio sprendimo paskelbimo iki visiško šios kompensacijos sumokėjimo, apskaičiuotos dviem procentiniais punktais padidinus ECB pagrindinėms refinansavimo operacijoms nustatytą palūkanų normą.**

4. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

5. **Komisija padengia savo ir du trečdalius *Idromacchine*, Alessandro Capuzzo bei Roberto Capuzzo bylinėjimosi išlaidų, o šie padengia trečdalį savo bylinėjimosi išlaidų.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Paskelbta 2011 m. lapkričio 8 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės ..... II - 7841

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 7846

Dėl teisės ..... II - 7848

1. Dėl prašymo atlyginti neturtinę žalą ..... II - 7851

Dėl *Idromacchine* patirtos neturtinės žalos ..... II - 7851

Dėl Komisijai inkriminuojamo pažeidimo ..... II - 7851

Dėl žalos realumo ..... II - 7860

Dėl priežastinio ryšio tarp įvardytų veiksmų ir nurodomos žalos ..... II - 7861

Dėl *Idromacchine* patirtos neturtinės žalos atlyginimo ..... II - 7863

Dėl A. Capuzzo ir R. Capuzzo patirtos moralinės žalos ..... II - 7868

2. Dėl prašymo atlyginti turtinę žalą ..... II - 7871

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 7878